

Nářež s Neřež

Tak včerejší nocturno musím vychválit do nebe. Snad mi dají zapravdu všichni co tam byli. Naše noční prkna v kouzelném sklepe pě navštívila opět skupina Neřež. Pět maniků, kteří se nebáli vyslovit (narozdíl od Koa) jméno Zuzana Navarová, nebo zpívat písně, které interpretovala (pro neználky – před Neřež bylo Nerez a v něm Zuzka). I když Tisíc dnů, pro Neřež nově zrekonstruovaná členem kapely J.A.R., byla trochu zprzdněná a z původní verze zbylo opravdu málo. Ale zase kdo může říct, že viděl Neřež rapovat ... ?

Jinak byla radost poslouchat jejich propracované aranže. Měli naprosto pod kontrolou nástroje i hlasy, s nimiž dokázali regulovat hladké i chraplavé zpěvy, retrostyl (v písni z roku 1952), a nebo v jedné písni basista vtipně Karla Gotta. Skladby rozhodně nebyly na jedno brdo a každá mě dokázala zaujmout, či rozesmát. Ať už hrál a zpíval Zdeněk Vřešťál sám, nebo celá kapela. Koncert hodnotím velmi kladně, ba dokonce si zkusím tvrdit, že patří mezi ty nejlepší letošních „folkáčů“. *zMontmartru*

Zdar HEYa!

Konečně jsme po měsíci a půl objevili internet zdarma, ale je to třicet kilometrů daleko takže - nechci slevu zadarmo. Bažantů už máme asi jen polovinu, na farmě totiž začínáme končit. Ostatní bažanty už jsme pochytili a to tak že po pěti do jedné ruky a šup s nima do bedny a pak se prodávají. Celkem to tu ujde vynadáno většinou dostaneme jen když opravdu něco provedeme [nezavřené dveře v bažantím obejváku], ale furt je to desetkrát míň, než v jihlavské ZOO. Taky už sme zažili pravý drsný skotský počasí. Prostě prší. Pořád. Většinou to tak za den přejde, ale někdy taky ne. Makáme skoro furt venku, takže si vezmu pláštěnku nebo dvě a pracujuj jako by se nechumelilo. Ještě má někdo zájem o zdejší práci? Ale teď už se zase koupem a opalujem. Skotsko je pravlast golfu, tak sme jeli očihnout místní golfové hřiště. Je přímo u moře, takže se stačilo projít po útesech a už taky máme s čím hrát. Hůl jsme si vyrobili z firemního - faremního materiálu za okamžik a plácáme to na zahradě za barákem. Sešla se solidní konkurence, dokonce občas ani nevyhraju. Sousedovic auto jsme trefili zatím jen třikrát, našťastí vždycky jen do pneumatiky. Další zábavu, či spíše životně důležitou činností je lov. Jsme na tom asi jako tygři - úspěšnost asi tak pět procent. Ale hrnec kde necháváme divočinu uležet je obsazen skoro furt, návštěvy se nestíhají divit. Už zvládám kompletní servis od ulovení až po servírování na talíř. Zdejší kraj je neuvěřitelně úrodný, poprvé v životě jsem zažil jak celý pečený holuby lítají samy do huby. Ležiš, otevřenou pusou, a jeto. Mám z toho diáky, musíte někdy přijít. Jinak začínám bejt díky Ondroušovi žonglér amatér závislak, takže s dopisováním Klokani knihy jsem moc nepokročil. Taky jsme v jedny zátoce objevili živýho tuleně a modrej kopačák, tak už si s jedním z nich hrajem na zahradě... možná ho přivezem i domů... tak se těš. Tak v září doma!

Zdraví Klokani a Nemoci Ondrouš

Folkové uzenářství

Když jsem šel po čtvrté ráno ze sklepa, v podloubí u fary to hudba právě balila. Uklízely se housle, kontrabas... Tak jsem jen zalitoval, že jsem nešel o fous dřív... když tu jsem uslyšel hlas přemlouvající dvě přítomná děvčata: pojdte s námi do Masny! Všechno začalo směřovat po náměstí... Nevěděl jsem, kde by to mohlo být, ale ukázalo se, že jde o uzenářství v nejstarším domě na náměstí (v tom zeleném na rohu). Renovovaná prodejna nese firmu Folk, to už přece nemůže být náhoda, to něco vypovídá samo o sobě. :-)

Uzenářství bylo kupodivu otevřené. Přítomní se průběžně posilňovali klobáskami, šunkou, pivem z plechovky, někdo si koupil koblíhy k snidani (prodejna je propojena se sousedním občerstvením). Dostavily se i housle a hrálo a zpívalo se až do šesté hodiny ranní. Nejdřív HopTropáci, pak Nohavica, a pak už všechno. Posledních pár písniček hrála basa ještě přes obal - viděli jste to někdy? Kolem šesté se konečně poslední vytrvalci rozešli, snad do postýlek. *Bobes*

ZPRAVODAJ

zabržděný | číslo 15 | 12. srpna 2005

V horeče píšu tyto řádky

V horeče píšu tyto řádky. Nevím, jestli těch posledních pár dní přežiji, proto sepisuji tento deník, aby ti, kteří naleznou moje pozůstatky, mohli vypovědět mým bližním, jaké krásné chvíle se mi přihodily na sklonku mé existence. 11.srpna večer... Poskromnu se davy valí na nádvoří renesančního zámku. Bůh tomu tak chtěl, aby lidé nevědomky přešli tak skvostnou kulturní událost. Jen několik z nich doopravdy ví, na co jdou. Ani já jsem to nevěděl, ale zvuková zkouška mě řetězdy připoutala k pódiu. Ale teď už to vím, teď vím, že kdo přišel, slyšel věci neslychané, zažil něco, co se víckrát neopakuje. Sestoupila na pódium jako anděl z nebe. Tleskot rukou diváku zněl jak pleskot andělských křídel. Rozdávala úsměvy na všechny strany. Všem dodávala sílu a energii. Jakmile zazněl její hlas, tisíce srdcí vylétlo až k oblakům.

Její písně oblažily naše mysli blahodárným klidem, ale také nám nedávaly spočinout. Je těžké slovy vyjádřit společnou nádhru těla, hlasu i ducha. Dohromady vytváří něco, co se jen těžko posílá z pódia pryč. Zvon odpověděl na píseň, která mu byla věnována a radostně odpověděl. Znaven, ale doplněn o energii, která prýštila z lidí kolem, jsem tleskal jako o život a říkal si o přídavek. Třikrát se anděl vrátil, počtvrté už neodpověděl. A tak nyní z horečky upadám do deprese. Naděje umírá poslední, takže, Žofko Kabelková, přijed' za rok znovu!

Rorschach

Překvapení jménem Zuzana Mojžíšová

Musím uznat, že Zpravodaj č.14 opravdu nekecal, když napsal, že je Zuzana Mojžíšová se svojí skupinou slovenskou obdobou českého Čechomoru. Bohužel k tomuto poznání jsem dospěl až při poslechu posledních 20 minut koncertu, které opravdu stály za to. Trochu mně však mrzí, že ke stejnému poznání mohlo dojít již jen asi 50 nejotrotlejších posluchačů, kteří přežili to, co se dělo předtím. Věřím, že jednotliví hudebníci skupiny jsou kvalitními muzikanty, a podle jejich

mimických reakcí a neskrývaných prožitků i velmi vášnivými, ale výsledný produkt, kterým se nás pokoušeli skoro hodinu obšťastnit se dal jen stěží nazvat předem připravenou a promyšlenou hudbou, natož něčím, co se dalo natočit na CD. Marně jsem se pokoušel nalézt pojmenování pro žánr, do kterého bych tento projev zařadil, až mne napadlo označení folklórní free jazz. Představa, že by mi na mojí vlastní svatbě hrála tato skupina svůj "romantický svatební pochod", mě přímo zamrazila. Vůbec se nedivím většině poslů

prokračovani na straně 62

15/2005

píše Rorschach, Mirek, zMontmartru foto Vojta, www.sazba Ondra

medved@ji.cz
www.prazdninyvtelci.cz

dokončení ze strany 61

chačů, že znechuceně odcházeli s přesvědčením, že něco takového na včerejší koncert vůbec nepatřilo a že Cimbál Classic nebo Žofka Kabelková by byla do spacáčku mnohem příjemnějším rozloučením.

Každopádně, kdo vydržel až do konce, byl odměněn příjemným kulturním zážitkem, a pokud neznal Čechomor, bude jistá šance, že si jej někdy zkusí poslechnout. *Mirek*

Příběh světél

Před koncertem Lenky Dusilové jsem byl svědkem, jak musela naše osvětlovačka Věrka měnit barevné filtry na světlech a také standardní nastavení úhlů osvětlení a já nevím čeho všeho ještě. Podle osvětlovače od Lenky totiž světla musí vyprávět příběh. Koncert poté osvětloval on a podle reakce Věrky celkem slušně a zajímavě. Nevím, zda Věrka pochytila něco z jeho umění nebo vytáhla nějaké tajné zbraně ze svého rukávu, protože včerejší zážitek z osvětlení pro mě byl v jedné chvíli přímo fantastický. Koncert se již chýlil ke konci a na nádvoří zůstalo již pouze pár desítek věrných (kteří mimochodem podle mě vůbec neprohloupili, protože Zuzana Mojžíšová se svou kapelou předvedla fakt dobré nářez), když se na zdech v okolí podia odehrávalo nádherně barevné divadlo, na které jsem hleděl s otevřenou pusou a nechápal, jak je možné vyčarovat tak pestrou paletu barev, která na jedné straně přecházela od červené po modrou na druhé od zelené po oranžovou. A ty obrazce to bylo něco neuvěřitelného. Jen tak dál. Já včera ten příběh světél opravdu viděl. *mach!*

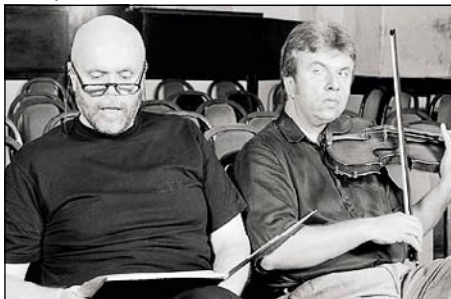

DNES NA NÁDVOŘÍ

Jabkoň & Jaroslav Svěčený

Jaroslav Svěčený - housle; Michal Němec - zpěv, kytara; Martin Carvan - akustické kytary, sbor; Johnny Jüdl - baskytara, fagot, el.kytara, zobc.flétna, sbor; Petr Chlouba - bicí, perkuse, vibrafon, klávesy, akordeon, sbor

www.jabkon.com

DNEŠNÍ NOCTURNA

Divadlo Líšeň Domovní requiem

Groteskní maňasová exhibice o životě a smrti v blahobytu konzumní společnosti. Temný loutkový thriller o našich společných vášních, sexu, násilí, brutalitě a hnusu, plný těch nejodpornějších úchylek – prostě všeho, co nám dělá dobře. Domovní requiem je maňasová inscenace pro dospělé. Vznikla na základě kolektivních improvizací a předkládá osobitý divadelní tvar, jehož podoba je významně určena syrovým a neuhlaze-

ným charakterem výtvarné složky, zpracovanými gagy a efekty i dějem prohlubujícím jednoduchost a schematicnost inspiračního zdroje – lidových rakvičkáren. Inscenace vytváří groteskní obraz

konzumního životního stylu. Hra byla nominována na Cenu Alfréda Radoka 2003 za scénografii, na festivalu Skupova Plzeň získala ceny za dramaturgii, režii a scénografii, na přehlídce LUTKE 2004 v Lublani Cenu za originalitu a na festivalu Babkárská Bystrica hlavní Cenu Henryka Jurkowského.

Po skončení hlavního koncertu na náměstí!

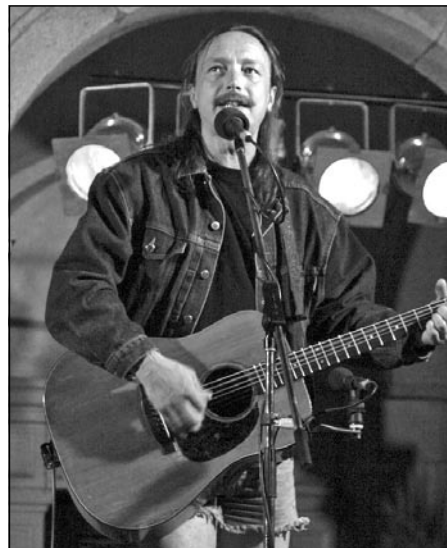
www.divadlolisen.cz

Cop

Míša Leicht - kytara, zpěv; Jirka Vopava - mandolína, housle, zpěv; Martin Fridrich - banjo, zpěv; Jarda Štěrba - housle, zpěv; Petr Sláma - dobro; Zdeněk Fik - baskytara

Copáci to rozbalí dnes ve 22:30 ve sklepě!

www.copmusic.cz

IRICOH IMPROMAT 64

POHÁDKA ZÍTRA

Divadlo Kufr - Velký Fuk

Nezávislé divadelní uskupení tvoření Adéla Kratochvílová (Brno) a Dáša Trávníková (Jihlava). Ne, nejsme majitelkami nemovitosti. Máme jen ten kufr a v něm pár míčků, kuzelek, diabol a taky slepici Jülii (teda on je to vlastně kohout). Děláme pohybové, klaunské, kejklířské, pouliční i vnitřní produkce pro děti i dospělé. Žonglujeme a žonglování také učíme. Snažíme se o netradiční, osobité pojetí divadla – ze všech svých sil, ve vlastní režii.

Velký Fuk je zlobivý komínový krtek, který se usadil na půdě za komínem. Pohádkové tetičce špiní prádlo a v noci se spouští komínem do kuchyně, kde sežere na co přijde. To rozezlí dědečka, který se rozhodne s krtkem rázně skoncovat a vydá se za ním na půdu. Jenže Velký Fuk strašně rád fouká a jde mu to opravdu dobře...

www.divadlokufroz.cz

KOCOURI ZÍTRA

Saltarella

Dle vlastních slov kapelníka Pavla "Medvěda" Davida: „Jsme kapela hrající vlastní rockovou muziku, která se nechává obsahově inspirovat starou lidovou tvorbou.“

Drahuška Macháčková - zpěv; Petra Fuxová - zobcová a příčná flétna; Martina Nováčková - klávesy; Václav Soukup - basa; Petr Bartošík - bicí; Pavel "Medvěd" David - mandolína, kytara, klávesy.

www.saltarella.net

ZÍTRA

Pohádka ve 14:30 hodin

DIVADLO KUFR

Kocouří scéna od 17:00 hodin

SALTARELLA

Hlavní scéna na zimáku od 19:30 hodin

ČANKIŠOU

GULO ČAR

Nocturno ve sklepě ve 22:30 hodin

ŠANTRÉ, ŽAMBOŠI